

T.B.M.M.

İYİ PARTİ

GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 29.4.2026
Sayı : 6283

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

44002

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Cumhurbaşkanı Yardımcısı Sayın Cevdet YILMAZ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Bir Ömrün Karşılığı Bu mu? Emeklilerin Sessiz Çığılığı

Bir insan, hayatı boyunca çalışır.

Vergisini verir, primini öder, Ülkesine katkı sunar ve bir gün emekli olur...

Huzur bulmak, dinlenmek, emeğinin karşılığını almak için.

Ama bugün Türkiye'de emeklilik, huzurun değil; geçim derdinin adı haline gelmiştir.

Emekliler artık yaşamıyor, idare ediyor.

Ay başında alınan maaş, daha ortasına gelmeden tükeniyor.

Pazar filesi dolmuyor, mutfak eksik kalıyor.

İlaç mı alınsın, fatura mı ödensin, toruna harçlık mı verilsin?

Bir ömür çalışmış bir insanın önüne bu soruların konulması, sadece ekonomik bir sorun değildir.

Bu, açık bir sosyal adaletsizliktir.

Bugün birçok emekli, kira ödemek zorunda.

Artan kira fiyatları karşısında maaşı eriyip gidiyor.

Kendi evinde oturan bile rahat değil; elektrik, su, doğalgaz faturaları maaşın önemli bir kısmını yutuyor.

Gıda fiyatları ise ayrı bir yük. Et, süt, sebze...

Bir zamanlar sofranın doğal parçası olan ürünler, artık "özel gün" alışverişine dönüşmüş durumda.

En acı olan ise sağlık harcamaları. Yaş ilerledikçe ihtiyaç artıyor, ama gelir aynı kalıyor.

Katkı payları, ilaç farkları derken emekli, sağlığı ile bütçesi arasında tercih yapmak zorunda kalıyor.

Bu tabloyu daha da ağırlaştıran şey ise maaşların enflasyon karşısında hızla erimesidir.

Yapılan zamlar, daha cebe girmeden etkisini yitiriyor.

Resmî açıklamalar ile Vatandaşın hissettiği gerçek arasındaki fark her geçen gün büyüyor.

Bir diğer önemli sorun da emekliler arasındaki eşitsizliktir.

Aynı yıllar boyunca çalışan insanlar arasında ciddi maaş farkları oluşmuş durumda.

Sistemdeki bu adaletsizlik, emekliler arasında bile bir gelir uçurumu yaratıyor.

Ve belki de en kırıncı olanı:

Yıllarca üretmiş, bu ülkeye katkı sunmuş insanlar, bugün ikinci bir iş aramak zorunda kalıyor.

Pazarda tezgâh açan, güvenlik görevlisi olan, yeniden çalışmaya mecbur kalan emekliler...

Bu tablo, bir Ülkenin kendine sorması gereken en ağır sorudur.

Emeklilik, çalışmak zorunda kalınan bir dönem olmamalıdır. Ama bugün tam olarak buna dönüşmüştür.

Bu Bağlamda;

- 1) Emekli maaşlarının, temel yaşam giderlerini karşılamada yetersiz kaldığı yönündeki yaygın kanaate karşı somut bir çalışmanız var mıdır?
- 2) En düşük emekli maaşının belirlenmesinde “insanca yaşam” kriterleri neden esas alınmamaktadır?
- 3) Yıllarca bu Ülkeye hizmet etmiş insanların, yaşlılık döneminde geçim sıkıntısı çekmesini Sosyal Devlet anlayışıyla nasıl bağdaştırıyorsunuz?

Bu sorular yalnızca emeklilerin değil, herkesin geleceğine dairdir.

Çünkü bugün emekli olanlar, dünün çalışanlarıdır.

Ve yarının emeklileri de bugünün çalışanları olacaktır.